

naturligvis bleven forøget derved, at jeg hører fra den højtærede Finansminister, at ogsaa Regeringen arbejder paa Løsningen af det Spørgsmaal, her ligger for, hvorved der altsaa er konstateret, at der saavel fra Regeringens som fra Oppositionens Side arbejdes paa Løsningen af Spørgsmaalet. Naar jeg udtaler min Glæde derover, er det, fordi et Forslag som det foreliggende peger i den rigtige Retning af Omordningen af vore Beskatningsforhold. Den Omordning, som vi Socialdemokrater arbejde paa og søge at tilstræbe i størst mulig Grad, er jo at komme bort fra den indirekte Beskatning over til den direkte, komme bort fra Forbrugs-skatterne og over til Beskatning af Indtægt og Formue. Af Indtægter, som bør beskattes, forekommer det mig, at Arveindtægterne ere dem, som man i Særdeleshed bør søge at komme til at beskatte, og at man bør arbejde hen til at beskatte dem efter en Skala, som er i højere Grad stigende end den Skala, man ellers anvender paa Indkomster af anden Art, og derfor er jeg glad over, at dette Forslag er kommet til at foreligge, for at vi kunne faa denne store og betydningsfulde Sag frem til Behandling.

Den Gang Folketinget i Aaret 1900 nedsatte en Skattekommission, hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem, havde jeg den Opfattelse, at naar Skattekommissionen skulde tage en Omordning af Skatteforholdene under Overvejelse og afgive Betænkning derom, maatte det være Skatteforholdene i Almindelighed, det gjaldt, og at man burde søge at komme til en saa grundig Omordning af vore Skatteforhold som muligt, ikke alene af de enkelte Skatteformer, som den Gang havde været behandlede her paa Rigsdagen i en Række af Aar, men ogsaa andre Skatteformer. Jeg havde navnlig tænkt mig, at man skulde tage baade den indirekte og den direkte Beskatning under Overvejelse og søge en Omordning paa begge Omraader, og at man burde søge at komme til Beskatningsformer, som man ikke tidligere havde haft sin Opmærksomhed henledt paa. Jeg tillod mig derfor i Skattekommissionen foruden at fremdrage den indirekte Beskatning, som jeg mente, man ogsaa den Gang burde tage fat paa at løse, ligeledes at fremdrage Arvebeskatningen, som en Skat, man burde have med, naar man skulde til at afgive Betænkning om vore Skatteforhold. Jeg kom imidlertid til at staa alene i Skattekommissionen med dette Spørgsmaal. Der var ingen Til-

bøjelighed hos Kommissionens øvrige Medlemmer til at tage fat paa andre Ting end dem, som havde været Genstand for Behandling i en Række af Aar mellem de to Ting, og endda med den Modifikation, at man lod de indirekte Skatter ligge, uagtet ogsaa de havde været Genstand for Behandling mellem Tingene tidligere.

Naar nu Spørgsmaalet er kommet frem, er det, som sagt, en Tilfredsstillelse for mig, som den Gang ikke kunde faa nogen Tilslutning til dette Princip, at det synes at være kommet saa vidt, at baade Regeringen og Oppositionen kappes om at faa dette Spørgsmaal løst. Den socialdemokratiske Gruppe her i Tinget tillod sig, den Gang Skattelovene vare til Behandling efter Kommissionsbetænkningens Fremlæggelse, at stille Ændringsforslag for at faa disse Principer ind i Skattelovens Omordning, men Ændringsforslagene bleve, som bekendt, forkastede, og dermed gik Sagen ud af Dagsordenen den Gang.

Jeg maa udtale min Glæde over, at dette Forslag beholder den samme Ramme og de samme Principer som det Forslag, jeg i sin Tid tillod mig at stille i Skattekommissionen, den Ramme nemlig, at der skal være en forskelligartet Beskatning for Arv, eftersom den tilfalder Ægtefæller og Slægtninge i lige op- og nedstigende Linie, Søkende eller fjernere Slægtninge, og Arv, der tilfalder ikke-beslægtede. Jeg er ligeledes overordentlig tilfreds med, at man paa Arveafgiftens Omraade har bibeholdt den stigende Skala, som jeg i sin Tid tillod mig at foreslaa. Altsaa, jeg kan i det hele og store give Forslaget min Tilslutning, og naar jeg tillader mig at komme med enkelte Indvendinger, er det naturligvis ikke ud fra den Forudsætning, at jeg ikke ønsker Forslaget fremmet. Maaske kunne de tjene til Oplysning under den senere Behandling. Der er nogen Forskel mellem det foreliggende Forslag og det, som jeg og Socialdemokratiet i sin Tid tillod os at foreslaa. Der foreslaas her at fradrage et Beløb af 2,000 Kr. af al Arv, der tilfalder Ægtefæller eller beslægtede i op- eller nedstigende lige Linie. Jeg forstaaer det saaledes, at al Arv paa 2,000 Kr. skal være afgiftsfri, og for alle andre Arvelodder skal der fradrages 2,000 Kr. uanset deres Størrelse. Ved tidligere Behandlinger af dette Forslag havde jeg ikke tænkt mig, at nogen Indtægt, der flyder af Arv, skulde være skattefri. Jeg er i det hele ikke nogen Tilhænger af Skattefrihed, og vi Socialdemokrater holdt ogsaa stærkt